

Quercus palustris 'Windischleuba'

dąb błotny 'Windischleuba'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Ciekawa odmiana dębu błotnego o biało nakrapianych liściach, wyselekcjonowana w 1983 roku przez polskiego dendrologa Bolesława Sękowskiego w parku w miejscowości Windischleuba w Turyngii w Niemczech. Wolno rosnące drzewo o rozłożystej koronie, dorastające do 10-15 m wysokości. Blaszki liściowe do 10 cm długości, z 5-7 parami wyraźnych kłap o zaokrąglonych wierzchołkach. Liście początkowo jasnozielone, później ciemnozielone, z białymi marmurkowatymi plamami nieregularnie rozmieszczonymi na całej powierzchni. Odmiana mało wymagająca w stosunku do gleby, odporna na mróz, ale w trakcie suchego i upalnego lata białe plamy na liściach mogą ulegać przypaleniu, dlatego drzewo najlepiej sadzić na wystawie wschodniej lub zachodniej, w miejscach ocienionych w południe. Odmiana kolekcjonerska, rzadko spotykana w uprawie, ale ciekawa i warta popularyzacji.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Andreas Bartels, Peter A. Schmidt Encyklopadie der Gartengeholze; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Bolesław Sękowski, 1983 rok Polska
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m

barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	kremowe żółte
pora kwitnienia	kwiecień maj
owoce	brązowe
pora owocowania	sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki soliter (pojedynczo)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Quercus palustris* 'Windischleuba' w Polsce

SZMIT Szkółka